

“ஆத்ம ஸரீர ஜார்த்த புத்தி மாத்ர தோஷ ப்ரவ்ருத்தி மாத்ரம்” அதான் ஆத்மாவோட ஸரீரம் எப்படி இருக்குனா இச்சா த்வேஷ ப்ரயர்த்த ஸுகம் துக்கம் ஞாயம் சொல்றோம். “தத்ர ஆத்மா ஸர்வஸ்ய த்ருஷ்டா ஸர்வஸ்ய போக்தா ஸர்வக்ரு:” ஆக ஆத்மா ஸர்வத்தையும் பார்கின்றது, ஸர்வத்தையும் அனுபவிக்கின்றது.

ஆத்மா எப்படி எடுத்துண்டுருக்குனா ஈஸ்வராதினமான அர்த்தம். என்ன அர்த்தம் என்றால் பஞ்ச மஹா பூதங்களை அனுபவிகின்றோம். எல்லாத்தையும் பார்கின்றோம் அது தான் ஸாஸ்க்ருத தர்மம். ஈஸ்வரந்தான் எல்லாத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கின்றவர் நாம் எதுவும் செய்ய இயலாது. த்ருஷ்டமான தர்மம் என்றால் கண்ணால் பார்க்க கூடிய தர்மங்கள். மோக்ஷம் த்ருஷ்டார்த்தம், அத்ருஷ்டம் யாகாதிகளனு சொல்றா. தர்மத்தை யார் ஸாஸத்க்ருயம் பண்ணிருக்கிறது ஈஸ்வரன் பத்தி தெரிந்தவால் தான் க்ரந்தங்கள் பன்னிருக்கா.

பெரியவாளோட ஸங்கல்பத்தினால் தான் ஸ்ருஷ்டி உண்டாகிறது, ப்ரலயம் உண்டாகிறது. ஸங்கல்பத்தினால் ஸ்ருஷ்டில காரியம் உண்டாகிறது என்றால், ப்ரலயத்தில் காரணம் உண்டாகிறது. “ஸர்வஸ்ய த்ருஷ்டா, ஸர்வஸ்ய போக்தா, ஸர்வஸ்ய ஸர்வக்ரு: ஸர்வானு பூவி” என்றால்

எல்லாத்தையும் அனுபவிக்கின்றது, எல்லாத்தையும் பார்ப்பது. ஸர்வத்தையும் பார்ப்பது அதான் அதிர்ஷ்டம். யாகம் எதற்காக பன்றோம் த்ருஷ்டத்துக்கும் அத்ருஷ்டத்துக்காகவும் தான். ப்ரபஞ்ஜம் பகவானோட அருளோட உருவானது.

“ஸந்நோ மித்ரஸ்வம் வர்ண: ஸந்நோ அதியமா, ஸந்ந இந்த்ர ப்ரஹஸ்பதி: ஸந்நோ விஷ்ணு நாம:” மித்ர: என்றால் என்ன சொல்றது பகலுக்கு அதிபதியான தேவதா ஸாந்தி கொடுக்க கூடியது. அதியமா என்றால் ராத்ரிக்கு அதிபதியான தேவதா. பூர்வ இந்த்ரியத்திற்கு அதிபதியான தேவதா ப்ரஹஸ்பதி. ப்ரஹஸ்பதி என்கின்ற தேவதா ரொம்ப ஓஸத்தியானது. தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸாந்திய கொடுத்துட்டுதான் ப்ரம்மத்தை போகிகனும்.

யாரு எல்லாத்தையும் பார்த்தா எப்படி பார்த்தால் என்றால் ஈஸ்வர குணங்களை தெரிந்துக்கொள்வதால். ஸர்வஸ்ய த்ருஷ்டா என்றால் காரண ரூபமா இருக்கு, ஆத்மா என்று பொருள். ஸ்ரோதா என்றால் கேட்பது, போக்தா என்றால் பார்ப்பது. கண் இல்லாமலலும் காது இல்லாமலும் கேட்பான் என்று உபனிஷத் ல உள்ளது.

“ஸர்வானுபவி தஸ்ய போகாயதம் ஸரீரம்” அந்த ஸர்வேஸ்வரனுக்கு போகத்தை அனுபவிக்கிறதுக்கு நம்ம ஸரீரம் என்று பொருள். என்ன கர்த்தவம் இருக்கு என்றால் ஞாய ஸாஸ்திரம் படி இந்த்ரியத்தை அனுபவிகிறோம்.

“போக ஸாதனா இந்த்ரியானீ போக்தத்வா இந்த்ரியார்த்த” ஈஸ்வரனுக்கு போகம் என்பது அபரீதமா இருக்கு. நமக்கு உபாதீதமான போகம் இருக்கு. “போகோ புத்தி:” போகம் என்றால் புத்தி, புத்தி என்பது மஹத்தவம் சொல்றோம். “ஸர்வார்த்தோ உபலத்தோ ந இந்த்ரியானீ ப்ரபோம் இதி” எல்லாத்தையும் வெறும் இந்த்ரியத்தால உணர முடியாது புத்தினால் தான் முடியும். புத்தி என்பது ஸாந்த ஆத்மால லயிக்கும் என்பதாகும். “ஸர்வ விஷயா அந்தகரணம் மன:” எல்லாத்துக்கும் முக்கிய காரணமாக இருப்பது மனசு, மனசுக்கும் புத்திக்கும் பேதம் இல்லைனு சொல்றா.

“ஸரீரேந்த்ரிய இந்த்ரியார்த்த புத்தி துக்க பேதனானாம் ஹேது நிவ்ருத்தி கரணம் ப்ரவ்ருத்தி தோஷாஷா” ப்ரவ்ருத்தி என்பது நிவ்ருத்தி கரணம். இந்த்ரியார்த்த புத்தி பேதானாம் எல்லாமே உணர்வது என்பது நிவ்ருத்தி. இந்த்ரியார்த்ததை வைத்துக் கொண்டு இது வேண்டும் அது வேண்டும் என்று லவ்கீகத்தில் லயித்து கிடந்தால் தோஷம் மட்டும் தான் மிஞ்சும் ஸுகம்

என்பது கிடைக்காது. “ந அஸே இதம் ஸரீரம் பூர்வம் அனுத்தரம் ச பூர்வ ஸரீரானாம் ஆதிர் நாஸ்தி” இது ஸரீரம் இல்லை ஆத்மாவுக்கு. ஸரீரத்துக்கு ஆதி என்பது கிடையாது. “உத்தரேஸாம் அபவர்கோ அந்த:” அபவர்க மோக்ஷம் என்பது முடிவு எப்படி என்றால் வித்ஞானத்தினால். “ஸஸாதன ஸுக துக்க உபலதோ பலம் துக்கம் இதி மேத அனூல வேதனீயஸ்ய துக்கஸ்ய ஸுகஸ்யா ப்ரதீதே ப்ரத்யாக்யா ஞானம் கிம் தரணி ஜென்மனாய பேதம் ஸுகஸாகஸ்யா துக்கானு அனுஸங்காது” துக்கம் என்பது அனூல வேதனை இல்லை. ஜென்மத்தில் துக்கம் என்பதும் ஸுகம் என்பதும் கர்மாவை பொருத்து வந்துண்டிருக்கு. “துக்கேனா விப்ரயோகாது விவித பாதனா யோகாது துக்கம் இதி ஸமாதி பாவனாம் உபதிஷ்யதே” துக்கத்தினால் பல விதமான பாதிப்புகள் இருக்கு. துக்கம் என்பது நமக்கு பிடிக்காதது. சரியான ஆதி பாவத்தை உபதேஷிக்கின்றது. “ஸமாஹிதோ பாவயதி பாவயன்னு நிர்வித்யதே நிர்வின்னஸ்ய வைராக்யம் விரக்தஸ்ய அபவர்க:” பரம்மாத்மாக்கு பயந்துண்டு பஞ்ச பூதங்களும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. வைராக்யம் என்பது ஞானத்தினால் தான் வருகின்றது. ஜென்ம மரணம் இல்லாதது தான் மோக்ஷம் என்று எல்லா ஸாஸ்திரத்திலும் உண்டு. ஸுக விஷேஷத்துக்கு அந்தம் இல்லைனு நாஸ்திகன் நினைத்து கொண்டுள்ளான் அவனுக்கு மோக்ஷம் என்பது

கிடையாது. ஸகல துக்கம் போக என்ன வழி என்றால் வேதங்களை பாராயணம் பண்ணணும்.

“ஸர்வ துக்க ப்ரஹானாம் அபவர்க: அஸ்தே அன்யதவி த்ருவ்யகுல கர்மா ஸாமான்ய விஷேஷ ஸாம்வாயா ப்ரமேயா தத் பேதேனதா அபரிஸங்கேய: அஸ்யதோ தத்துட் ஞானாது அபவர்கோ மித்யார்த்த ஞானாது ஸம்ஸார வித்ஞான கல்பம்” ப்ரஹானம் என்றால் அழிவு, ஸகல துக்கம் போயிட்டால் அழிவு தான். தத்துட்ஞானம் இல்லை என்றால் மோக்ஷம். “ஏதது உபநிஷ்டம் விஷேஷேனா ஜென்ம மரணதானோ சேதம் இச்யார்த்தம் தத்ரா ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷதேனோ வித்யதே ஸ கிம் ஆத்மான ப்ரதிபத்யதே கிம் ந அனுமானவ்ய ப்ரதிக்ஷதே ஸத் வியத்யஸ்ய அர்த்தஸ்ய ஸந்நிதர்ஸாது ஸுகம் ஆத்மோ உபலத்தா ” ஸந்நிதர்ஸத்தினால் ஆத்மாவிலே உபலத்தி.